

Gaver af mindre Omfang, der helt fritages for Afgift og Anmeldelse, hvad der vil medføre en betydelig Lettelse i en hel Del af de Tilfælde, hvor Indkomstbeskatningen hidtil blev anset for urimelig, fordi det kun drejede sig om forholdsvist smaa Beløb, idet Talen var om Beløb, som blev givet af en Fader til Underhold for et af Børnene, der boede i en By, hvor han studerede, eller lignende. De Vanskeligheder, der var med Hensyn til Beskatningen af saadanne mindre Beløb, vil, saa vidt jeg kan se, i det aller væsentligste forsvinde ved den nye Affattelse, og det er saavel fra et administrativt som fra et almindelig økonomisk Synspunkt en Fordel. Selv om man fra visse Sider vil sige, at nu gaar man ogsaa over til at beskatte Gaver, og mener, at man derved indfører noget, som er helt nyt og helt urigtigt, er jeg ikke sikker paa, at man har Ret deri, idet jeg betragter denne Omlægning af Skatteforholdene som en Skattelettelse for en Del af Befolkningen og for saadanne Beløb, som man virkelig med Rimelighed kan give en Lettelse for.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget, som det foreligger, til Vedtagelse i Landstinget.

Piper: Dette Lovforslag medfører jo atter en Forhøjelse af den direkte Beskatning, som vort Parti ikke finder det særlig heldigt at udvide; vi ønsker tværtimod at indskrænke den. Det er ikke, som den sidste ærede Taler sagde, en fortræffelig Beskatning. Det er en Beskatning paa den Flid og Sparsommelighed, som Forældre udfolder til Gavn for deres Børn, og det er nu en Gang denne Sparsommelighed, der holder Samfundet oppe. Men der foreligger jo den haarde Nødvendighed, at vi skal skaffe Statskassen flere Indtægter, og Arveafgiften er vel i alt Fald i de fleste Tilfælde mindre tyngende end Formueskatten, som jeg havde den Ære at tale om i Gaar. Det er særlig Arv fra Forældre til Børn, som vi fra vor Side mener ikke burde beskattes for haardt. Arveafgiften kan jo ogsaa være generende i andet Led og i de fjernere Led, men der bliver den i alt Fald af en noget anden Karakter, end naar Arven bliver i første Led. Under Behandlingen i det høje Folketing blev Arveafgifterne nedsat noget i Afsnit A for Arveparter under 200 000 Kr., og dette hilser jeg med Tilfredshed. — Hvad Spørgsmaalet om Gaveafgift angaar, havde det ærede Medlem, der sidst talte, ikke Ret i, at det var alle Gaver, der henførtes til denne Lov. Det er kun Gaver fra Forældre til Børn og lig-

nende Gaver, der kan træde i Stedet for Arveforskuud. Jeg antager, at den finansielle Virkning af denne Paragraf ikke vil blive overvældende stor. Det vil have sin Vanskelighed, naar man skal opkræve Afgiften af disse Gaver. Skal denne beregnes efter den paagældende Gaves Størrelse, eller paa hvilken Maade skal den beregnes? Saaledes som Situationen nu en Gang er, med Nødvendighed for, at Statskassen skal have flere Indtægter, skal vi fra vort Partis Side ikke modsætte os, at Lovforslaget bliver ført igennem i den Form, hvori det nu foreligger, idet jeg ikke antager, at en Udvalgsbehandling, naar man vil opretholde det tilsigtede Formaal: at forøge Statskassens Indtægter i nævneværdig Grad, vil være til Nytte. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Brandes: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler fortjener en vis Medlidenhed. I Gaar var det Formue- og Indkomstskatten, det ærede Medlem maatte finde sig til Rette med, og i Dag er det denne Arve- og Gaveafgiftslov, som det ærede Medlem nu giver en meget trist Anbefaling. Det ærede Medlems eneste virkelige Motiv til at anbefale og gaa med til Forslaget er dette, at Statskassen trænger til en større Indtægt, en Indtægt, som den højtærede Finansminister i Dag har anslaaet til et Beløb af omtrent 2½ Mill. Kr., idet han dog bemærkede, at det er tvivlsomt — hvad det vist ogsaa er — om en saadan Indtægt for Statskassen vil indkomme. Jeg tror nu ikke, at den danske Statskasse er saaledes stillet, at det ikke kunde være muligt at skaffe de 2½ Mill. Kr. ad anden Vej end just ved dette Forslag, og jeg maa endda antage, at de danske Finanser for Øjeblikket kunde undvære denne Indtægt; saa nøje vil ikke en Gang den højtærede Finansminister med sin usædvanlige Indsigt kunne regne Forholdene ud.

Men jeg er nu anderledes stillet end den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, idet en Beskatning af Arv, selv om den forøges paa nogle Punkter og med den tekniske Forbedring, der er i dette Forslag, i Virkeligheden kommer mit Parti vel tilpas. Vi mener, at der her er et Omraade, som meget vel kan drages ind under Beskatning.

Dette gælder Forslaget lige indtil Afsnittet om Gaver, som jo er en Nyhed, der ganske sikkert er tænkt helt anderledes, end det, saaledes som Forslaget er udarbejdet her, vil komme til at virke. Forholdet er sikkert det, at man fra Finansernes, fra Skattevæsenets Side ønskede at